

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920200761
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920200761.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Majerníkova č. 3479/3A, proti žalovanej I. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v O., č. XX, o zaplatenie 205,30 € s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14Csp/17/2020-61 zo dňa 04.06.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 225,30 € od 21.03.2017 do 16.10.2017 a zo sumy 205,30 € od 17.10.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (tretí výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.06.2016 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 300,- €, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky a navyše zaplatiť aj úrok v sume 76,- € spoločne s poplatkom za expresné spracovanie úveru v sume 100,- € (ďalej len „expresný poplatok“), t.j. zaplatiť celkovú čiastku v sume 476,- € v 12 mesačných splátkach, z toho 1. až 4. splátku v sume po 1,- € a 5. až 12. splátku v sume po 59,- €, vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc splatnosťou prvej splátky dňa 15.07.2016; suma 76,- € predstavuje úrok vo výške 32,85 % ročne z poskytnutého úveru v prípade jeho riadneho splatenia v termíne splatnosti poslednej splátky (konečnej splatnosti úveru) dňa 15.06.2017; v úverovej zmluve bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v sadzbe 38,28 %; žalovaná žalobcovi uhradila len sumu 94,70 €, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil nárok na istinu v sume 205,30 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalovanej; žalovaná sa v úverovej zmluve zaviazala uhradiť žalobcovi v 12 splátkach celkovú čiastku v sume 476,- €, ktorá je tvorená úverom,

expresným poplatkom a úrokom z úveru za 12 mesiacov (300,- € + 100,- € + 76,- €), žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu 94,70 €, ktorá predstavuje úhradu 1., 2., 3. a 4. splátky (4krát / 1,- €), úhradu 5. splátky (59,- €), a tiež časť 6. splátky (31,70 €) s neuhradeným zostatkom 27,30 €; žalobca v zmysle bodu 15. posledná veta všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (VPPÚ) zosplatnil úver ku dňu 20.03.2017, pričom k tomuto dňu žalovaná neuhradila žalobcovi už splatné splátky, a to časť 6. splátky a celé splátky 7., 8. a 9.; s úhradou dlžného zostatku 6. splátky (splatnej dňa 15.12.2016) bola žalovaná ku dňu zosplatnenia úveru v omeškaní viac ako 3 mesiace; s úhradou splátok 7., 8. a 9. (splatných dňa 15.01.2017, dňa 15.02.2017, resp. dňa 15.03.2017) bola žalovaná ku dňu zosplatnenia úveru v omeškaní menej ako 3 mesiace“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu v celom rozsahu dôvodná; súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že medzi stranami ide o vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z.) a v prejednávanej spore ide o spotrebiteľský spor; medzi stranami nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej úver v sume 300,- €, ktorý žalovaná nesplácala riadne a včas v súlade so zmluvou; súd prvej inštancie v prvom rade súd skúmal, či uplatnené nároky žalobcu nie sú premlčané v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „právne účinky premlčania podľa § 54a Občianskeho zákonníka nastávajú, ak (1) žaloba bola na súd podaná po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z. dňa 05.12.2018, čo vyplýva z § 879v Občianskeho zákonníka v znení uvedenej novely, (2) žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy a (3) uplynula premlčacia doba ako zákonom stanovený čas pre výkon subjektívneho práva veriteľa (t.j. pre súdnu vymáhateľnosť nároku veriteľa)“ a dospel k záveru, že „(1) žalobca podal žalobu na súd (04.03.2020) až po účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z. (05.12.2018), (2) predmetom žaloby sú nároky žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy a (3) došlo ku uplynutiu premlčacej doby pri nárokoch žalobcu na istinu v sume 205,30 €, expresný poplatok v sume 100,- €, úrok z úveru a úroky z omeškania, pričom v rámci svojho právneho posúdenia vychádzal súd prvej inštancie z toho, že „(1) žalovaná sa v úverovej zmluve zaviazala uhradiť žalobcovi v 12 splátkach celkovú čiastku v sume 476,- €, ktorá je tvorená úverom, expresným poplatkom a úrokom z úveru za 12 mesiacov (300,- € + 100,- € + 76,- €), (2) žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu 94,70 €, ktorá predstavuje úhradu 1., 2., 3. a 4. splátky (4krát / 1,- €), úhradu 5. splátky (59,- €), a tiež časť 6. splátky (31,70 €) s neuhradeným zostatkom 27,30 €, (3) žalobca v zmysle bodu 15. posledná veta VPPÚ zosplatnil úver ku dňu 20.03.2017, pričom k tomuto dňu žalovaná neuhradila žalobcovi už splatné splátky, a to časť 6. splátky a celé splátky 7., 8. a 9., (4) s úhradou dlžného zostatku 6. splátky (splatnej 15.12.2016) bola žalovaná ku dňu zosplatnenia úveru v omeškaní viac ako 3 mesiace, (5) s úhradou splátok 7., 8. a 9. (splatných 15.01.2017, 15.02.2017 a 15.03.2017) bola žalovaná ku dňu zosplatnenia úveru v omeškaní menej ako 3 mesiace“; súd prvej inštancie považoval tvrdenie žalobcu o tom, že došlo k zosplatneniu úveru za nesporné, nakoľko žalovaná uvedené skutkové tvrdenie nepoprela a súčasne toto tvrdenie nie je v rozpore so žiadnym iným tvrdením žalobcu a ani s predloženými dôkazmi s tým, že „každá strana sporu nesie zodpovednosť za svoje skutkové tvrdenia, ktoré sú súčasťou jej procesnej obrany alebo procesného útoku vrátane hmotnoprávneho následku, ktorým je aj premlčanie uplatneného nároku“; súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že „premlčanie dlhu žalovanej nie je, a ani nemôže byť, viazané na okamih využitia práva zo strany žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale musí byť viazané na okamih splatnosti tej splátky, ktorá je dôvodom na využitie predmetného práva žalobcu; v opačnom prípade by sa nerešpektovalo zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. brániť svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby“; v rámci skúmania premlčania uplatneného nároku tak súd prvej inštancie uzavrel, že „nakoľko premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok (z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou tejto splátky), je zrejmé, že v súvislosti s predmetnou istinou vrátane príslušného úroku a úrokov z omeškania, ako aj v súvislosti s expresným poplatkom začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba od splatnosti 6. splátky, t.j. od 15.12.2016 s tým, že uplynula dňa 16.12.2019; vzhľadom na to, že deň 15.12.2019 pripadol na nedeľu (pričom žaloba bola na súd doručená až 04.03.2020); vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd žalobu v časti týkajúcej sa istiny, expresného poplatku, úroku z úveru a úrokov z omeškania v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka zamietol“; pokiaľ ide o uplatnený nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 225,30 € od 21.03.2017 do 16.10.2017 a zo sumy 205,30 € od 17.10.2017 do zaplatenia dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu je v tejto časti dôvodná, pričom v tomto smere argumentoval, že „podľa bodu 3. siedmy odsek úverovej zmluvy „zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky“; z petitu žaloby

vyplýva, že žalobca za túto dlžnú čiastku považuje sumu 225,30 € následne zníženú (zrejme o úhradu) na sumu 205,30 €; keďže dlžná čiastka bola ustálená na konečnú sumu 225,30 € až pri predčasnom zosplatnení úveru (20.03.2017), tak možno dôjsť k záveru, že nárok na zmluvnú pokutu vznikol žalobcovi dňa 20.03.2017; ak nebola dohodnutá ani inak stanovená doba na splnenie nároku dlžníkom, začína plynúť premlčacia doba nasledujúceho dňa po tom, ako nárok vznikol (viď aj judikatúru zverejnenú pod č. R 28/1984); nakoľko v prejednáwanej veci bol týmto nasledujúcim dňom 21.03.2017, tak je zrejme, že predmetný nárok nebol v čase doručenia žaloby na súd premlčaný; vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd nárok v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty žalobcovi priznal; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v časti uplatnenej zmluvnej pokuty (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol (druhý výrok).

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“) v spojení s § 52 ods. 1 a 2, § 54a, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1 prvá veta, § 101, § 103, § 544 ods. 1 a 2, § 565 a § 879v Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a pomerne úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože „si žiadne trovy neuplatnila a žiadne trovy konania jej nevyplývajú ani zo súdneho spisu“.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 30.06.2020 (č.l. 71-73 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie výslovne napadol len v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní konkrétne namietal, že (1) sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.06.2016 má všetky zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., preto „nedošlo k naplneniu dôvodov, kvôli ktorým možno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.“; zdôraznil, že „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere; v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3 uvádza nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 476,- €, v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí v sume 1,- € a ďalšie splátky v sume 59,- € vždy k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 15.07.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi; z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12. splátok počnúc dňom 15.07.2016; ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované suma 476,- € pozostáva z istiny v sume 300,- €, úroku v sume 76,- € a poplatku v sume 100,- € a taktiež je uvedené, že žalovaná je povinná uhradiť celkovú sumu 476,- € v 12. splátkach; v zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (300,- € + 76,- € + 100,- €); z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti“; žalobca ďalej uviedol, že (2) „ak žalovaná po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia, pričom uvedené právo žalovaná nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru“; žalobca ďalej argumentoval, že (3) „jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhradza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok); započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania; v prípade osoby žalovanej má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i článok 11 ods. 2 C.s.p.); žalovaná navyše žiadnym spôsobom

nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku“; nakoniec žalobca uviedol, že (4) sa nestotožňuje s právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadne premlčania časti uplatneného nároku „nakoľko má za to, že istina v sume 205,30 € nie je premlčaná vzhľadom na to, že v zmluve sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 15.06.2017“; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti z dôvodu premlčania uplatneného nároku, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok žalobcu na istinu v sume 205,30 €, expresný poplatok v sume 100,- €, úrok z úveru a úroky z omeškania je premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť dňa 15.12.2016 a márne uplynula dňa 16.12.2019 s tým, že žalobca doručil žalobu na súd až dňa 04.03.2020, t.j. vykonal svoje právo až po márnom uplynutí premlčacej doby; nakoľko v prejednávanej spore ide o spotrebiteľský spor (nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy) súd prvej inštancie v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka správne prihliadol na jeho nevymáhateľnosť v dôsledku márneho uplynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku; pokiaľ ide o konkrétnu odvolaciu námietku žalobcu, podľa ktorého uplatnený nárok nie je premlčaný, pretože strany v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.06.2016 dojednali splatnosť poslednej splátky úveru na deň 15.06.2017, táto nie je podľa odvolacieho súdu dôvodná, pretože podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie došlo zo strany žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka) ku dňu 20.03.2017 a to kvôli splátke splatnej dňa 15.12.2016 (§ 103 Občianskeho zákonníka); po vyhlásení mimoriadne

splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka) je už pôvodne dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok bez právneho významu pre účely posúdenia prípadného premĺčania uplatneného nároku (§ 103 Občianskeho zákonníka); pokiaľ ide o ostatné odvolacie námietky žalobcu (t.j. posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov a ďalšie), tieto nekorešponujú s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý splnenie zákonných náležitostí spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neposudzoval, pretože došiel k záveru o premĺčaní časti uplatneného nároku; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.4.3 Napriek tomu, že posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o uplatnenom nároku na zmluvnú pokutu nebolo vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom odvolania (§ 379 C.s.p.) predmetom odvolacieho prieskumu, odvolací súd pre úplnosť udáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca popri istine s príslušenstvom uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 225,30 € od 21.03.2017 do 16.10.2017 a zo sumy 205,30 € od 17.10.2017 do zaplatenia, t.j. čiastočne aj ako opakujúce sa plnenie, ktorým však zmluvná pokuta nie je, preto zmluvnú pokutu nemožno priznať „do zaplatenia“, pretože nárok na zmluvnú pokutu nie je (na rozdiel od úroku, úrokov z omeškania alebo poplatku z omeškania) príslušenstvom zabezpečenej pohľadávky ani opakujúcim sa plnením, ale ide (napriek jeho akcesorickej povahe) o nárok so samostatným skutkovým základom, ktorý nie je možné priznať žalobcovi do budúcnosti; v žalobe (jej petíte) musí byť tento nárok vyčíslený konkrétnou peňažnou sumou a ak je zmluvná pokuta dojednaná vo väzbe na plynutie času (dobu omeškania), musí byť zo žaloby a jej dôvodov zrejmé, za ktoré konkrétne obdobie sa nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje; v prípade uplatnenia zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, je možné ju žalobcovi priznať (za predpokladu splnenia ostatných zákonných podmienok na jej priznanie) len do vyhlásenia rozsudku (k problematike možnosti uplatnenia zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia do budúcnosti pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/12/2011 zo dňa 14.06.2012, ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1432/2010 zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 26Cdo/4503/2009 zo dňa 28.06.2011, sp. zn. 23Cdo/3854/2011 zo dňa 28.11.2011, sp. zn. 23Cdo/5288/2009 zo dňa 22.06.2010, sp. zn. 26Cdo/2135/2010 zo dňa 24.04.2012, sp. zn. 23Cdo/1000/2012 zo dňa 24.04.2013 alebo sp. zn. 23Cdo/4799/2010 zo dňa 26.04.2011; súčasne pokiaľ ide o vznik práva na zmluvnú pokutu (s dosahom na posúdenie premĺčania uplatneného nároku na zmluvnú pokutu), v prípade, že nebola dohodnutá splatnosť zmluvnej pokuty je správne vychádzať z názoru, že ak nebola dohodnutá ani inak stanovená doba na splnenie nároku dlžníkom, začína plynúť premĺčacia doba nasledujúceho dňa po tom, ako nárok vznikol (R 28/1984), nárok na zmluvnú pokutu však nevzniká jej vyčíslením (napr. vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), ale vzniká už v okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje (napr. nezaplatením dojednanej splátky úveru).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že v prejednávanej spore došiel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách

konania pred súdom prvej inštancie, ktorý bol vecne správny a odôvodnený skutočnosťou, že napriek pomernému úspechu žalovanej v spore jej žiadne trovy konania nevznikli.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol jej proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania; žalovaná bola však v odvolacom konaní úplne nečinná a žiadne trovy odvolacieho konania jej nevyplyvajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).